

KI MILYENNEK LÁT?

Kínában egy vízfordónak volt két agyagedénye, ami annak a rúdnak két végén lógott, amivel a vizet hordta. Az egyik edényen volt egy kis repedés, a másik teljesen ép volt. A vízfordó mindig teletöltötte mindkét edényt. Szállítás alatt a pataktól hazáig elcsöpögött a víz fele a repedt edényből. Minden nap így történt ez két éven keresztül: csak egy tele kanna vízzel és egy fél kanna vízzel ért haza. Természetesen az ép edény büszke volt teljesítményére, hiszen ő tökéletes volt, de a repedt kanna szomorkodott, mert csak fele annyit teljesített, mint a másik. Kétévi bánkódás után egyik nap így szólt a vízszállítóhoz:

– Szégyenlem magam, mert a víz egész úton szivárog hazáig.

A vízfordó így válaszolt az edénynek:

– Nem vetted észre, hogy az útnak csak a te oldaladon pompáznak a virágok és a másik oldalon nem? Azért van ez, mert amikor én észrevettem a te hiányosságodat, virágmagot vettem az útnak arra a szélére, ahol te vagy. Hazafelé menet te minden nap locsoltad azokat. Két év óta minden nap friss virágokat szedek és azzal díszítem szobámat. Ha te nem lettél volna olyan amilyen vagy, ez a gyönyör nem ragyogtatná be az én otthonomat.

Tanulság: mindnyájunknak van valami különleges hibája. Mi mindnyájan repedt agyagedények vagyunk. Az agyagedényeknek ez a hiányossága teszi az életünket érdekessé és értékessé. Nekünk el kell fogadnunk, és egyet kell értenünk azzal, amilyenek vagyunk, nekünk meg kell látnunk minden embertársunkban a jót.

Szabó Lőrinc

Nyitnikék (részletek)

Alszik a hóban
a hegy, a völgy;
hallgat az erdő,
hallgat a föld. ---

Egyszerre mégis
rezzen a táj:
hármat füttyül
egy kis madár. ---

Nyitni kék! Ébred
a hegy, a völgy,
tudom, mire gondol
a néma föld.

Ő volt a szája,
a Nyitnikék,
elmondta a holnap
üzenetét:

a hitet, a vágyat
füttyülte szét,
kinyitotta a föld
örök szívét:

fütty-fütty-fütty, nyitni kék,
nyitni kék –
Nyisd ki, te, versem,
az emberekét!

